

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 457/2020
05.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сунчица Стаменковић, адвокат из ..., против тужене „CREDIT AGRICOLE BANKA SRBIJA“ А.Д. из Новог Сада, ради утврђења и неоснованог обogaћења, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 05.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Први основни суд у Београду, решењем П 11380/20 од 17.08.2020. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Основном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду на даље поступање. У образложењу је указао, да је поднеском од 26.03.2020. године тужилац изјавио приговор месне ненадлежности, па како је тужилац истакао приговор месне ненадлежности и да је уговорена надлежност Основног суда у Новом Саду, то је на основу одредбе члана 40. став 2. а у вези члана 65. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Основни суд у Новом Саду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 23176/20 од 14.10.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да је у конкретној ситуацији тужени у поднеску од 26.03.2020. године истакао приговор месне ненадлежности Првог основног суда у Београду и Први основни суд у Београду 17.08.2020. године донео решење којим се огласио месно ненадлежним, иако је смислу одредбе члана 19. став 4. Закона о парничном поступку морао да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Тужба је 11.03.2020. године поднета Првом основном суду у Београду и у тужби је наведена вредност предмета спора у износу од 48.000,46 динара. Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости одредбе члана 2. тачка 2.19 Уговора о дугорочном стамбеном кредиту закљученог 12.08.2010. године између тужиоца и тужене и да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име стицања без основа износ од 48.000,46 динара. Тужилац је у поднеску примљеним у суд 26.03.2020. године, указао да је омашком покренут поступак пред месно ненадлежним судом и предложио доношење решења о ненадлежности и после правноснажности истог да се списи предмета уступе стварно и месно надлежан Основни суд у Новом Саду. У истом је указао на споразум о месној надлежности из члана 14. предметног Уговора о дугорочном стамбеном кредиту закљученог између парничних странака 12.08.2010. године.

Предметним уговором о дугорочном стамбеном кредиту од 12.08.2010. године између парничних странака је постигнут споразум о месној надлежности (одредбом члана 14. истог је предвиђено да, у случају спора по овом уговору који се не би могао решити договорно, уговорне стране одређују надлежност суда у Новом Саду).

Одредбом члана 19. став 2. ЗПП је прописано, да, ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе. Одредбом става 3. овог члана, да, суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Одредбом става 4. овог члана, да, ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора.

Одредбом члана 472. став 1. ЗПП је прописано, да, у поступку о споровима мале вредности не доставља се тужба туженом на одговор.

Како се у конкретној ситуацији ради о спору мале вредности у смислу одредби члана 468. ЗПП, а рокови прописани одредбама члана 19. ЗПП су инструкционе природе, имајући у виду да је према наводима тужиоца грешком покренут поступак пред месно ненадлежним судом и постојање споразума о месној надлежности суда у Новом Саду у случају спора, то је за даље поступање месно надлежан Основни суд у Новом Саду, на основу одредби члана 40. став 2. и 65. Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**